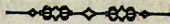

ոյժն և առողջութիւնն, հասակն և ձիրքերն: Զորոնք յանկարծ մէկ գիշեր մը կամ առտու մը կը զարնէ ոչ ինչ բան մը, պզտիկ ուրի մը. — դիպուած մը, դրժբադրութիւն մը, տնանկութիւն և սրնանկութիւն, ծուռ կամ շիտակ խօսք մը, կիրք մը, ձանձրութիւն մը, հիւանդութիւն մը. — վերջապէս միշտ ատենէ

դուրս կարծուած ատենն. այն անակընկալ և անտանելի և ամենամանր ամենամուտ որդն, որ ամեն մեծ և կարծր բան ալ կը կրծէ կը կործանէ... մահն: « Եհար, և ցամաքեցաւ դղմենին... Ի » գիշերի ել, և ՚ի միւս գիշերի կորեալ:»

Փ. Փ.

Ի ՀԻՆԳՆ ՄԱՅԻՍԻ*

Ոչ եւս է նա. որպէս ի տալ իւր ըզհառաչ օրհասական եկաց անշարժ դիակն ապուշ եւ յայնքանոյ շքնշոյ թափուր, Այսպէս երկիր ի գոյժ մահու նորին հարեալ կայ յապշութիւն, Լուռ մրտայոյզ ի ժամն յետին առնըն՝ զոր ետ ճակատագիր, Ոչ գիտեղով թէ երբ արդեօք հանգոյն իմն հետք մահկանացուի Գայցէ անդրէն կոխել զիւրեւ ըզշաղախեալն արեամբ փոշի:

Ըզնա ի գահ ճաճանչաւէտ տեսեալ ոգին իմ եկաց լուռ. Եւ յանկանել նորա և հետ ընդ հետ յառնել եւ կործանել, Բիւրուց ձայնից զիւրն ի հնչիւն նա հրաժարեաց ի խառնելոյ. Այլ կոյս ի սարուկ ներբողենից, այլ կոյս ի վատ թըշնամանաց. Արդ ի նուաղել յանկարծ մեծի փայլմանն՝ յառնէ ի գութ շարժեալ, Եղբերեզել զիւրով շիրմաւ երգ որ կեցցէ թերեւս անմահ:

ՅԱպեանց սարից մինչ ի յՈւրանս, ի Հռենոսէ ցըՄանսանար, Անվրէպ աջոյն այնորիկ շանթ սլացեալ ըզհետ փայլատական, Եւ ի Սկիւլայ ցըՏանայիս ճայթեաց ծոզէ մինչև ի ծով: Եղեն արդեօք փառք ճըշմարիտ. — յետնոց վըճիռն այն դըժուարին, Իսկ մեզ խոնարհ երկրորպագել գերագունի կամաց էին, Որ լայնատարր ի նմա դրոշմեաց զարարչական հոգւոյն պատկեր:

Մըրըրկածուփ եւ սըրտատրոփ խընծիղ ընդ մեծն իւր առաջարկ, Անձուկ սրտի՝ որ անըմբեր եռայ ի գահ մըտաբերեալ, Եւ հասանէ անդր ըմբոնէ ըզմըրցանակն անյուսալի:

* Այս նիւթոյս վրայ ոտանաւոր յօդուած մը ևս այլ կը գտուի Բազմավիպիս մէջ, զոր եղբերեզած է Գաղղիացի ազգային մեծահոգեակ քերթողն՝ Պէռանժէ. իսկ այժմեան հրատարակածնիս է Իտալոյ անմահական քնարի մը որ է Մանցօնի, զոր երգած է՝ ասկէ 45 տարի յառաջ: Տես հտ. Ը. յեր. 180:

Չայս ամենայն փորձեաց , եւ զփառըս մեծագոյն յետ վըտանգի ,
Ըղյաղթութիւն եւ զպարտութիւն , զպսոր տըխուր եւ զարըունիս .
Երկիցս յերկիր կործան անկեալ , և ի պաշտօն երկիցս առեալ :

Յակճիւռս ի լուր անուան նորա դարը երկղբին հնազանդը նըմին
Ըսպառաղէն ընդդէմ միմեանց ակընկառոյց ի նա կացեալ ,
Մնային իրր այն թէ հրամանաց ճակատագրին : Լըռեցոյց նա ,
Եւ դատաւոր ի մէջ նոցա բազմեալ , եղեւ ապա անտես ,
Եւ պարապորդ գրաւեաց ըզկեանս յանձուկ կըղզուղ , յանձըն ձըգեալ
Գութ սըրտառուչ , նախանձ անհուն , հեռ ոխերիմ և անաստ սէր :

Իբր ըզգըլխով նաւաբեկի զեղեալ ալիք ընկճեն ըզնա ,
Ալիք՝ զորովք երբեմն հիքին շուրջ յածէին աչք ի բարձուէ ,
Ջըգտեալք ընդվայր ի նըշմարել ըզծովափունս հեռաստանեայս :
Այսպէս դիզան յիշատակաց էջ ըզնորին զեղեալ հոգւով .

Աւաղ , քանիցս էփռ պատմել զինքն ապագայց , եւ պարտասեալ
Անկանէր ալ իւր ի վերայ անդրաւական իջիցն անզօր :

Քանիցս , աւաղ , ի լրուելեայն երեկոյել անգործ տուընջեան՝
կայր նա զբազուկս ի կուրծս ածեալ , խոնարհեալ զչարն շանթաձիգս ,
Եւ յիշատակք ի նա աւուրցըն սահելոց յարձակէին .

Ըստէպ ի յուչ ըզչարծականս ածէր խորանս , զաղարտ հովտից ,
Ըզփայլ զինուց , զասպատակել կոհակաձեւ երիվարաց ,
Եւ զայխարհին վըրդով , եւ զգարձ վաղ ի նուաճումըն վերըստին :

Սիրտն անձկաւէտ , աւաղ , յաղէտս անդ լըքանէր թերեւս անյոյս .
Այլ ձեռն հըզօր հաս ի յերկնէ ածել ըզնա կարեկցաբար
Յանապական անդր ի յայերս , ընդ ծաղկաւէտ երիւր յուսոյ ,
Ի դաշտորայս յաւերծականս , ի կէտ վարձուց մըրցանակի՝
Որ անցանէ արչաւասոյր բաղձից բնաւից գեր ի վերոյ ,
Որ ամենայն փառք անցաւոր է լըռութիւն եւ աղջամուղջ :

Ջըքնաղ անմահ եւ բարերար դու կըծն , սովոր ի յաղթութիւն ,
Գրեսլիր եւ զայս ի յաղթանակըս քո . խընդա , զի բարձըութիւն
Վէս քան զայս ոչ խոնարհեցաւ անփառունակըն Գողգոթայ :
Դու զամենայն եպերց ի բաց ցըրուեա ըզկեղտ ի խոնջ մոխրոյն .
էն որ սփոփէն եւ վըշտազնէ , որ կործանէն և ամբառնայ ,
Ինքն յամայի մահճին ի սնարս էջ առընթեր նըմին հանգեալ :

